

[Arbejdsministeren]

over de ofte meget komplicerede teknisk-sundhedsmæssige problemer i arbejdsmiljøet og om løsningsmuligheder er nødvendig af hensyn til en seriøs prioritering, så der kan sættes stærkest ind, hvor problemerne er alvorligst, mens man omvendt undgår at overreagere på grund af løst underbyggede klager.

Undervisningsministeren arbejder på at styrke *undervisningen* i arbejdsmiljøspørgsmål inden for det almindelige undervisningssystem.

Den daglige administration på arbejdsmiljøområdet varetages af *arbejdstilsynet*. Der er i årene siden 1975 sket en væsentlig udbygning af arbejdstilsynet, idet personalet fra 1975 til 1983 er godt og vel fordoblet. Udvildelsen har bl. a. betydet, at vejledningen af virksomhederne i arbejdsmiljøspørgsmål kan ske på en fagligt bredere måde. Den personalemæssige udbygning har dog endnu ikke overskredet de rammer for den nødvendige personaletilvækst i den første 5 års periode, som forelå oplyst for folketinget ved arbejdsmiljølovens vedtagelse. Regeringen lægger vægt på, at de øgede personaleresourcer bruges til at komme ud på virksomhederne, ikke mindst de mindre virksomheder uden sikkerhedsorganisation. Hovedvægten må lægges på vejledning af virksomhederne, så den forskydning bort fra arbejdstilsynets mere kontrollerende rolle, der igangsættes med arbejdsmiljøloven, videreføres. I den fremtidige administration overvejes øget delegation, herunder til private, og egenkontrol.

Der aflægges årligt ca. 70.000 tilsynsbesøg og afgives 30-40.000 påbud eller forbud. Heraf påklages nogle få hundrede til direktoratet, og knap 100 videre til arbejdsministeriet. Der rejses ca. 150 straffesager om året. Hertil kommer en række sager vedrørende overtrædelse af bekendtgørelsen om bedrifts-sundhedstjeneste. Disse få tal viser, at problemerne i langt de fleste tilfælde kan løses i mindelighed på virksomhederne, og denne linje ønsker regeringen fortsat.

5. Regelsaneringen

Af mere omfattende bekendtgørelser, der er udstedt siden arbejdsmiljølovens vedtagelse i 1975, skal nævnes hovedbekendtgørelsen om tekniske hjælpemidler og hovedbekendtgørelsen om stoffer og materialer, der ikke

indebærer offentlige udgifter, men årlige driftsudgifter på 50 mill. kr. for det private erhvervsliv. Senest er hovedbekendtgørelsen om arbejdets udførelse under udstedelse. Udgifterne er beregnet til 5 mill. kr. pr. år for erhvervslivet.

Der er i alt udstedt godt 40 bekendtgørelser, inkl. ændringsbekendtgørelser m.v., siden 1975. Samtidig er et mindre antal ophævet.

På arbejdsmiljøområdet gennemføres regeringens program om regelsanering med en målsætning om dels øget gennemskuellighed for borgerne og virksomhederne, dels en omprioritering, der sikrer rimelige besparelser i overensstemmelse med regeringens økonomiske mål. Regelsaneringen har foreløbig betydet, at 27 bekendtgørelser, der ikke længere findes påkrævet, ophæves, men det er regeringens hensigt, at saneringen skal fortsætte. Det siger sig selv, at der med i alt ca. 350 regelsæt på området (inkl. meddelelser o. lign.) er behov for en stadig kritisk revurdering.

De meget dyre, foreslåede bekendtgørelser om arbejdsstedets indretning og om støj er blevet udskudt, og bekendtgørelsen om kloakarbejde vil blive udstedt med en lempet ikrafttræden.

De udgiftskrævende krav i elevatorbekendtgørelsen fra 1980, som for de ældste elevatorer trådte i kraft 1982, er blevet udskudt i 3 år. Udskydelsen betyder besparelser i 1983 på 140 mill. kr., i 1984 på 100 mill. kr. og i 1985 på 60 mill. kr.

Af hensyn til landbrugets økonomiske situation er der givet en tidsbegrænset dispensation for monteringen af førerværn på ældre traktorer, som indebærer en besparelse på mindst 38 mill. kr.

Ved arbejdsmiljølovens ikrafttræden i 1977 skete der i forhold til tidligere lovgivning en væsentlig ændring af anvendelsesområdet for hviletidsreglerne i den offentlige sektor. Dette har inden for dele af den offentlige sektor medført betydelige problemer. Forhandlinger med de berørte parter samt parternes overenskomstforhandlinger har bevirket, at der på kort sigt næppe vurderes at være behov for indgreb fra det offentliges side. Men regeringen vil sikre, at hviletidsreglerne ikke udnyttes som løftestang i overenskomstforhandlinger på de pågældende områder. Regeringen overvejer i den forbindelse en lovrevision i efteråret 1983, som des-